

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۱۱/۱۸

ژباړه: عبدالباري جهاني

د مان سينگه د زوی کالاسينگه اقرار

دوېمه برخه

د ۱۹۱۷ کال په وروستيو شپو ورځو کې، د هند د لودیاني ښار ته نیژدې د کالاسينگه په نوم یو سیکه ونیول سو چې څو کاله وړاندې په پنجاب کې د برتانیوي هند د حکومت له عسکري خدمت څخه تښتېدلی وو. پولیسو له هغه څخه تحقیقات وکړل او د هغه له تحقیقاتو څخه یې ډېر داسې شیان معلوم کړل چې تر دغه وخته دوی ته نه وه معلوم. کالاسينگه په کابل کې د هند د مؤقتي حکومت د مشر راجا مهیندر ابراتاډ سره د خپلو اړیکو، د هغه د پټو فعالیتونو، د جرمني، د افغانستان له حکومت، او د صوبه سرحد له پښتنو سره د هغه د اړیکو په باب اطلاعات ترلاسه کړل. د دې تحقیقاتو یوه برخه له افغانستان سره مستقیمه اړه لري. په دې تحقیقاتو کې معلومیږي چې د هند او پښتني علاقه ټولو اوسېدونکو له برتانیوي څخه مشترک نفرت درلود. په زړه پوري خبره دا ده چې په دې مبارزه کې مسلمان، سیکه او هندو ټول گډ کار سره کوي. هنديان، پنجابیان او پښتانه ټول همکاري سره کوي او په دې لړ کې د افغانستان د پاچا امیر حبیب الله خان او د هغه د ورور نایب السلطنه نصرالله خان رول هم د یادولو وړ دی. تاسې د کالاسينگه د هغه اقرار ترجمه گوری چې د هند په رسمي آرشیف کې قید ده. البته ما یې هغه برخې را اخیستي دي چې زموږ له هیواد او له پاکستان سره په پوله کې پرتو پښتنو سره مستقیمه اړه لري. کالاسينگه ته به ښایي پولیسو د اعتراف او ریشتیا ویلو په بدل کې څه وعده هم ورکړي وي. خو د هغه په اقرار پوري مربوطو مکتوبونو څخه څرگنده ده چې هغه بالاخره اعدام سوی دی. د اقرار خط په پای کې لیکل سوي دي چې دا اقرار د ۱۹۱۸ کال د جنوري پر دیارلسمه نېټه د پنجاب د پولیسو د سرمامور د مرستیال سردار بهادر سوکه سینگه له خوا ثبت سو.

د گل منصور په نوم یو بل تن هم، چې ویل یې د ډهلي اوسېدونکی دی، په کابل کې اوسېدی هغه اوس په باغ بابیر کې هستیږي. فضل ربي هم له همدغه ملا سره دی.

یو بل تن مولوي محمد علي وو چې په کابل کې په یوه ښوونځي کې معلم وو. هغه له ښوونځي څخه وایستل سو او اوس په اسماس کې له مجاهدينو سره دی. یو بل تن د سند مولوي ابراهیم وو چې هغه هم ښوونکی وو او کله چې یې هلته وظیفه ختمه سوه او اوس د ترنگزیو له حاجي صاحب سره دی.

کله چې زه روغ سوم نو مولوي رشید زه مولوي عبدالرزاق ته بوتلم چې په اردو ژبه ښه پوهېدی. ما هغه ته خپل ټول نکل وکړ او د هغو کارونو په باره کې مې معلومات ورکړل چې په آزادو قبایلو کې مې کړي وه. ما هغه ته وویل چې د افغانستان د حکومت لپاره هر ډول خدمت ته حاضر یم. ده راته وویل چې سردار نصرالله خان ته به مې بوزي. څو ورځې وروسته مولوي بشیر زه سردار صاحب ته بوتلم او زما د کارونو او فعالیتونو په باره کې یې معلومات ورکړل. کله چې سردار صاحب زما د کارونو په باره کې معلومات واورېدل نو ډېر خوشاله سو او ماته یې وویل چې په کابل کې په آرامه شپې تېروه. زه له خوني څخه را ووتلم مگر مولوي بشیر هلته پاته سو. سردار صاحب، په هغه ورځ، ماته هیڅ وظیفه را ونه سپارله مگر د ورځې یې دوي روپی تڼخوا راته مقررره کړه. وروسته له هغه مولوي بشیر راته وویل چې سردار صاحب وایي ته باید له مهیندر ابراتاډ سره وگوري. زه له مولوي بشیر سره، د هغه د لیدلو لپاره، باغ بابیر ته ولاړم. مولوي بشیر زه له مهیندر ابراتاډ سره معرفي کړم او هغه راته وویل چې سبا یې وویم او زه هم په بله ورځ ورغلم. برکت الله او قاسم بیگ هم هلته ناست ول. ما هغوی ته، په آزادو قبایلو کې، د خپلو فعالیتونو په باره کې معلومات ورکړل. دوی دريو وارو زما زړه ورتوب وستایه او راته وې ویل چې هر وخت د دوی لیدلو ته ورسم.

پنځه تنه جرمني صاحب منصبان، دا وخت، له کابل څخه وتلي ول. زه خبر سوم چې وان هیټنیک او یو جرمني ډاکټر، د پیکینگ له لاري، جرمني ته تللي دي او وروسته مې له مهیندر ابراتاډ څخه واورېدل چې هغوی سالم

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خبر و لولئ

رسېدلي دي. يو بل تن جرمني، د ايراني په جامه كې، د روسي تركستان له لاري جرمني ته رسېدلی وو. هغه نور دوه تنه، د دوو تنو هنديانو په ملگرتوب، چې يو يې سيكه او هغه بل يې سندی هندومسلمان وو، د ايران له لاري تركيې ته رسېدلي وه او نور يې زه په احوال خبر نه سوم.

زه كله كله راجا مهيندرپراتاپ ته ورتللم او هغه د خان په باره كې ماته دغه معلومات راكړل: دی د هنراس راجا وو او د جيند د مهاراجا له خور سره يې واده كړی وو. دی د برتانيې له واکمنی سره مخالف وو. يو ځل د كوم بنورېس د لمسونكي په تور ونيول سو مگر حسابدار وژغوری. د جنگ د پيل په ورځو شپو كې له هند څخه فرانسې ته ولاړ څو هلته د جنگ جبهه وگوري. له فرانسې څخه سويس زريند ته ولاړ او هلته يې د سردار سوندر سينگه ماجيتيا له ورور سردار امر او سينگه سره وکتل. مهيندرپراتاپ له هغه څخه وغوښتل چې د برتانيې پر ضد كار وكړي او له دې طلايي فرصت څخه كار واخلي. امر او سينگه ورته وويل چې دی كور او عيال لري او په دغه راز فعاليتونو كې برخه نه سي اخيستلای. مهيندرپراتاپ له سويس زريند څخه برلين ته ولاړ او هلته يې د جرمني له پاچا قيصر ويلهلم سره وکتل. مهيندرپراتاپ د جرمني پاچا ته وويل چې دلته د دې لپاره راغلی دی چې د برتانيې سره په جنگ كې له جرمني سره مرسته وكړي او د هغه په خدمت كې هر كار ته حاضر دی. قيصر ورته وويل چې هند ته ولاړ سي او د هغه هيواد ولايتونه د برتانيې په مقابل كې ولمسوي او كه دی له جرمني سره مرسته وكړي او برتانيه ماته وخورې نو دی ژمنه كوي چې نيپال به يو بېل هيواد كړي. قيصر دغه راز ژمنه وكړه چې كه ده هند فتح كړ نو هلته به جمهوريت جوړ كړي. ضمناً قيصر د هند د اوسېدونكو مشرانو په نامه يو څو ليكونه او د نيپال د پاچا لپاره يو كتاب راكړ. مهيندرپراتاپ په برلين كې په يوه هوټل كې اوسېدی او هلته يې د هرديال چاتو پاریا او اجیت سينگه سره وليدل. قيصر دوی ته امر وكړ چې د افغانستان امير ته ورسې او هغه د برتانيې پر ضد جنگ ته وهڅوی. مهيندرپراتاپ د هيات مشر وټاكل سو. ده له برلين څخه، د جرمنيانو په ملتيا، د تركيې پر لور حرکت وكړ. په تركيه كې يې د انوربيگ پاشا سره وکتل او هغه د افغانستان د امير لپاره يو ليك وركړ. پاشا دغه راز قاسم بيگ له هيات سره ملگری كړ چې كابل ته سفر ورسره وكړي. بركت الله، چې امريكا او جاپان ته يې سفرونه كړي وه، او په تركيه كې دې ته منتظر وو چې د يوه جعلي ايراني پاسپورټ په وسيله افغانستان ته ولاړ سي، هم له دې هيات سره ملگری سو. ځيني پرېدي، چې د تركيې له پوځ سره ملگری سوي او يا په جنگ كې نيول سوي وه، هم د جمادار ميرمست په مشرتوب، له هيات سره يو ځای سول. دې ټولي ډلې له تركيې څخه د ايران له لاري د افغانستان پر لور حرکت وكړ او پر دريو ډلو ووېشل سول. له دوی څخه يوازي ډله، چې پنځه تنه جرمنيان، قاسم بيگ، بركت الله او مهيندرا پراتاپ وو، هرات او وروسته كابل ته ورسېدل. د هغو نورو دوو ډلو سرنوشت تر اوسه نه دی معلوم. جرمني هيات له امير سره وکتل او له هغه څخه يې وغوښتل چې د برتانيې پر ضد جنگ اعلان كړي. امير ورته وويل چې هغه بالکل تيار دی خو په دې شرط چې جرمني او تركيه، له برتانيې سره د جنگ لپاره، خپل پوځيان افغانستان ته واستوي. ده وويل په اوسنيو شرايطو كې دا تقريباً غير ممكنه ده چې له هغوی څخه مرسته ترلاسه كړو ځكه چې تر كابل پورې ټولي لاري تړلي دي. ده وويل چې كه په اوسنيو شرايطو كې دی جنگ اعلان كړي نو مخكې له هغه چې د جرمني څخه مرسته ورته را ورسيري د برتانيې او روسي پوځونه به د ده هيواد پايمال كړي. سردار نصرالله خان جرمنيانو ته وويل چې كه حتی د جرمني د پوځ يوه وړه برخه هم كابل ته ورسيري امير به د برتانيې پر ضد جنگ اعلان كړي. ده زياته كړه چې د افغانستان حكومت هر وخت له تركيې او جرمني سره دوستانه اړيكي درلودلي دي. امير د جرمني له هيات څخه وغوښتل چې هغه جرمنيان او اطريشيان چې په روسيه كې له اسارت څخه كابل ته تېنښتېدلي دي تشويق كړي چې د افغانستان په پوځ كې كار وكړي. ده وويل چې دغه ډول مهاجرين به په خپل پوځ كې د روزونكو په توگه استخدام كړي. نصرالله خان، په زړه كې، د جرمنيانو ملگری دی. مهيندرپراتاپ ماته وويل چې هغه آزاد قبایل چې د نصرالله خان په هدايت كار كوي هم د برتانيې پر ضد پاڅېدلي دي؛ او تيار دي چې د برتانيې پر ضد جنگ اعلان كړي او يوازي فرصت ته منتظر دي. د جرمني او اسټريا بنديان چې مخكې مي اشاره ورته وكړه اوس هم په كابل كې دي او ما ليدلي دي. مهيندرپراتاپ دغه راز ماته وويل چې كه هند د برتانيې له استعمار څخه خلاص سي نو د امير حبيب الله خان زوی غواړي چې د افغانستان د جمهوريت رئيس سي او د برتانيې قلمرو به تر اباسين پورې د افغانستان خاوره سي. مهيندرپراتاپ «د دولت موقت هند» په نوم يو كتاب هم لري او ده ويل چې د انگرېزانو له ايستلو څخه وروسته به دا جمهوريت تاءسيس سي. په دې كتاب كې هم دا بنودله سوي ده چې تر اباسين پورې ټوله خاوره به د امير د قلمرو برخه سي. په دغه كتاب كې دغو كسانو لاسليكونه كړي دي: مهيندرپراتاپ، بركت الله، ثناءالله، مولوي بشير، متراسينگه، ما هم په گورموكي رسم الخط خپل نوم، د تيجاسينگه، په نامه وليکی. مهيندرپراتاپ يو تعليم يافته سړی دی او وايي چې د كابل امير بايد د برتانيې په مقابل كې وجنگيري او په هغه صورت كې به يقيناً چې هند آزادي ترلاسه كړي.

زه په كابل كې وم چې متراسينگه او خوشی محمد د روسيې له لوري راستانه سول. خوشي محمد د روسيې په خاوره كې تېي نيولی وو او دوی مجبور سول چې بېرته را وگرځي. مهيندرپراتاپ ماته وويل چې دا داوړه كسان، يې د سردار نصرالله خان سره په مشوره، د جاپان په نيت لېرلي وه چې د جاپان حكومت د برتانيې پر ضد وهڅوي. دوی بايد د روسيې په خاوره كې د سايبيريا د اورگادي په واسطه جاپان ته رسېدلي واي. دوی د افغان مقاماتو څخه

پاسپوتونه تر لاسه کړي وه او هيله يې درلوده چې د روسيې له لاري به جاپان ته ورسيري ځکه چې روسان، جاپانيان او افغانان ټول دوستانه اړيکي سره لري. دوی ته هدايت ورکړه سوی وو چې خپل راز له روسانو سره شريک نه کړي. مترا سينگه ما ته وويل چې دوی په روسي ترکستان کې د روسيې له ويسرا سره وکتل او د پاسپوت غوښتنه يې ورڅخه وکړه مگر هغه پاسپوت ور نه کړ. ده وويل چې، د روسيې د پوستي له لاري يې، د جاپان صدراعظم او نورو ادرسونو ته ليکونه ولېږل. دوی د خوشي محمد د ناروغی له کبله بيرته کابل ته ستانه سول.

دوه تنه ترکان په کابل کې استخدام سوي وه. مهيندر اير اتاپ، د سردار نصرالله خان سره په مشوره، هغه دوه تنه ياغستان ته واستول چې قبایل و لمسوي. ميرمست او د قنبر خېلو د علاقې جمادار ايرېدی او څو تنه نور ايرېدي پښتانه هم له هغوی سره ولېږل سول. دغه دوه تنه ترکان د مهيندر اير اتاپ په هدايت روان سوي وه مگر هغوی ته ويل سوي وه چې خپل نيت به مامورينو ته نه وايي او مهيندر اير اتاپ په هغوی پسي داسې آوازه گډه کړه چې گواکي تښتېدلي دي. له کابل څخه، د دوی له حرکت څخه څو ورځې وروسته مهيندر اير اتاپ، قاسم بيگ او برکت الله زما څخه وغوښتل چې تيراه ته ولاړ سم او وگورم چې په هغه سيمه کې د ترکانو فعاليت څه نتيجه ورکړي ده. دوی دغه راز ماته هدايت وکړ چې په سرحد کې د برتانيې د پوځيانو په باره کې تحقيق وکړم. زه له کابل څخه تيراه ته روان سوم او د ميرمست وراره او د شينووارو د علاقې يو پټان پاينده خان هم راسره ول.

مهيندر اير اتاپ، برکت الله او قاسم بيگ، له کابل څخه زما تر حرکت مخکې، يو مخفي هيات د ترکيې له لاري ايران ته واستاوه. زه په هغه بيغام چې دوی ته ورکړه سوی وو نه يم خبر.

له کابل څخه زما تر روانېدو يوه ورځ مخکې، دغه کسان آزادو قبایلو ته روان سول: مولوي بشير، عبدالحق، دوه شاگردان، نادرشاه، محمدعلي او شيخ سندهي.

له کابل څخه تيراه ته په لاره کې مي د اچين په کلي کې د شينووارو د سيمي حکيم حاجي صاحب وليدی. ما هغه ته ټوله کيسه بيان کړه او له هغه څخه مي وغوښتل چې د برتانيې پر ضد جنگ وکړي. ده ژمنه وکړه چې که ايرېدي او نور قبایل جنگ ته تيار وي دی به هم په جنگ کې برخه واخلي. ده ما ته يو راه بلد هم راکړ. زه په تيراه کې، د قنبر خېلو په علاقې کې، د ميرمست کورته ورغلم. دواړه ترکان هلته اوسېدل. ميرمست راته وويل چې اته لس زره تنه يې جنگ ته تيار کړي دي او ټول دي ته منتظر دي چې د کابل د امير له خوا وسلې او مهمات ورته ورسيري. د ميرمست له کور څخه روان سوم او د ميدان په علاقې کې يوه سيکه ته چې شيرسينگه نو ميدي ورغلم او له هغه څخه مي غوښتنه وکړه چې تر کوهات پوري يو راه بلد راکړي.... په کوهات کې مي په يوه گوردواره کې دوي شپې تيري کړي او راته معلومه سوه چې برتانيوي حکومت هلته چنداني قواوي نه لري. ما ته نور مشخص معلومات تر لاسه نه سول. په هغه سيمه کې مي د ملامموزي په کور کې لس ډولس شپې تيري کړي او د خپلو نورو ملگرو سره مي په هغه علاقې کې خلک و لمسول او ټولو ته مو ويل چې د ترکيې سلطان له انگرېزانو سره جنگ اعلان کړی دی او دا پر هر مسلمان باندي فرض ده چې د انگرېزانو په مقابل کې په جنگ کې برخه واخلي. ټولو خلکو ويل چې که امير وسلې او مهمات ورته را وليږي دوی ټول جنگ ته تيار دي او وسلې بايد تر همدغه اوږي پوري ورته ورسيري. تر کانو ماته دوه ليکونه را کړل چې يو د مهيندر اير اتاپ په نامه وو او بل ليک د مهيندر اير اتاپ له لاري نصرالله خان ته ليکل سوی وو. زه کابل ته ولاړم. خپل ټول نکل مي مهيندر اير اتاپ ته وکړ او ليکونه مي ورو سپارل. مهيندر اير اتاپ راته وويل چې له ده سره ملگري سم. په هغو شپو ورځو کې دغو کسانو له سردار نصرالله خان سره وکتل: مهيندر اير اتاپ، قاسم بيگ، برکت الله، خوشي محمد، عبيدالله، مولوي گل منصور او د متحدو ولايتونو يو مولوي.

زه له دوی سره ملگري سوم او حاجي عبدالرزاق هم هلته وو. زه پوه نه سوم چې دوی څه سره ويل خو وروسته مهيندر اير اتاپ ټول بيان راته وکړ. ده ماته وويل چې له نصرالله خان څخه يې پوښتنه وکړه چې امير، آزادو قبایلو ته، د وسلو او مهماتو لېږلو ته تيار دی کنه. مهيندر اير اتاپ راته وويل چې د نصرالله خان جواب دا وو چې امير پر آزادو قبایلو باندي حساب نه سي کولای او وسلې او پوځيان نه سي ور لېږلای. ده وويل چې تر څو پوري د ترکيې او جرمني پوځيان له امير سره مرستي ته روانه رسيري امير نه سي کولای چې د برتانيې په مقابل کې پوځي اقدام وکړي.

وروسته ډله سره متفرقه سوه. برکت الله او قاسم بيگ د ايران له لاري ترکيې ته روان سول. گل منصور ياغستان ته ولاړ او زه او مهيندر اير اتاپ روسي ترکستان ته روان سولو. زه او هرنام سينگه او زموږ يو نوکر جيون سينگه له مهيندر اير اتاپ سره په سفر کې ملگري وو. د سفر ټولي اسانتياوي، نوکران، محافظين او د لاري لگښتونه د افغانستان حکومت راته برابرول. دوهمې ډلې ته، چې برکت الله، قاسم بيگ، يو ترکي او يو ايراني ورسره وو، هم ټول لگښتونه او اسانتياوي په دغه ډول د افغانستان حکومت برابرول. دواړو ډلو څلور منزله يو ځای سفر وکړ. تر څو چې مور د مزار شريف او د قاسم بيگ ډله د هرات خواته وخوځېده.

په مزار شريف کې خبر سولو چې عبدالقادر او ډاکټر مترا سينگه، په روسي ترکستان کې، پټک حصار ته تللي دي. مزار شريف د افغانستان خاوره ده او مور هلته پنځه مياشتې تيري کړي. مهيندر اير اتاپ ته هم د ډاکټر مترا سينگه او هم د پټک حصار د حاکم روسي جنرال ليکونه رسېدل. مهيندر اير اتاپ يو ځل عبدالقادر او ډاکټر مترا سينگه ته وليکل چې راسي او له ده سره د آمو د سيند پر دې غاړه د افغانستان په خاوره کې وويني او له دوي څخه يې وغوښتل چې

د ده بي مشورې له پټک حصار څخه ونه خوځيږي. څو ورځې وروسته د ډاکټر متراسينگه او د هغه د ملگري کالي را ورسېدل او په هغو کې د دريو سوو پونډو يو چيک وو چې پر يوه جاپاني بانک حواله ورکړه سوي وه او دا هغه چيک وو چې مهيندر اير اتاپ ډاکټر متراسينگه ته ورکړی وو.

د پټک حصار جنرال مهيندر اير اتاپ ته ليکلي وه چې ډاکټر متراسينگه او عبدالقادر، د ده له خوښې پرته، د روسيې داخل ته خوځېدلي دي او دی نه دی خبر چې هغوی ته به څه ور پېښه سوي وي. مهيندر اير اتاپ ماته وويل چې پټک حصار ته ولاړ سم او د هغوی احوال معلوم کړم. زما سره يې د دوني چند په نوم يو راه بلد هم راسره کړ چې په دغه علاقه کې يې تجارت کاوه او تصادفاً مزار شريف ته راغلی وو او اوس هم د خپل کار و بار لپاره پټک حصار ته روان وو. ما ته په پټک حصار کې جنرال وويل چې د متراسينگه او عبدالقادر په سرنوشت نه دی خبر او په اوسني وضع کې خو مهيندر اير اتاپ د روسيې پاسپورت هم نه سي تر لاسه کولای. مهيندر اير اتاپ، په دې برخه کې، د سردار نصرالله خان څخه مرسته وغوښته او دغه راز يې د روسيې له لارې چين ته د تللو اجازه ورڅخه غوښتي وه....

مهيندر اير اتاپ، هر نام سينگه د هند خواته واستاوه. د هغه ماموريت مخفي وو او زه يې په هدف پوه نه سوم. تر پنځه لسو ورځو سختو سفرونو وروسته خان آباد ته ورسېدلو او مهيندر اير اتاپ چې لا يې هم د روسي جنرال سره مکاتبه درلوده ماته وويل چې د يوه مهم ماموريت لپاره هند ته ولاړ سم. مهيندر اير اتاپ ماته پنځه لس پاکټونه راکړل چې پر ځينو باندي په انگليسي او پر ځينو باندي په هندي آدرسونه ليکل سوي وه. ده راته وويل چې دا خطونه د هند د مشرانو لپاره دي چې ده ته قيصر ورکړي دي. دا ليکونه به يا محمدعلي او يا په چمرکنډ کې د سند شيخ ته ورسوي. ده دغه راز ماته د هند د صدراعظم لپاره يو ليک او د نيپال د پاچا لپاره هغه کتاب راکړ چې قيصر ورته رالېږلی وو. ده دغه راز ماته د نيپال د صدراعظم لپاره يو شفاهي پيغام هم راکړ.

تر دغه ځايه پورې د کالاسينگه او د مهيندر اير اتاپ فعاليتونه د پښتنو په علاقه او په افغانستان پورې اړه لري. کالاسينگه د مهيندر اير اتاپ ليک او کتاب نيپال ته ورساوه. له نيپال څخه د راستنېدلو په لاره کې د برتانوي هند پوليسو ونیوی او دا اقرار يې ورڅخه اخيستی دی چې د زياتو معلوماتو درلودلو له امله يې تاريخي اهميت، اوس هم، له لاسه نه دی ورکړی.

له دې څخه وروسته NO.1992-16-S.B په دغه نمبر يو مکتوب، د پنجاب د حکومت د سکرټر له خوا د هند د خارجي او سياسي څانگې دفتر ته په سيمله کې لېږل کيږي. د مکتوب نېټه د ۱۹۱۸ کال د مارچ د مياشتې ۲۸ ده. بناغليبه، ماته هدايت راکړه سوي دی چې تاسي ته احوال درکړم چې د گورنر مرستيال د شمال لوېديځې صوبي د اعلي کميشنر په غوښتنه پېشنهاد کوي چې که د هند حکومت اعتراض نه لري نو کالاسينگه دي د نورو تحقيقاتو لپاره د هغه ايالت د جنایي پلټنو څانگې ته ولېږل سي. خو د گورنر مرستيال غواړي چې له دې تحقيقاتو د کېدلو څخه مخکې په دې پوه سي چې ايا نور داسي څه هم سته چې د هند حکومت يې روښانېدلو ته ضرورت لري. د دې په جواب کې په خارجي او سياسي څانگه کې د هند د حکومت د سکرټر مرستيال د پنجاب د حکومت سکرټر ته د ۱۹۱۸ کال اپرېل پر ۱۸ ليکي:

بناغليبه، ماته هدايت راکړه سوي دی چې ستاسي د محرم مکتوب د رارسېدلو څخه اطمینان درکړم چې د کالاسينگه په باره کې مو رالېږلی وو.

داسي ښکاري چې کالاسينگه په کل کې په ډېره ښه طريقه سپېښي او ريشنيا خبرې کړي دي او د هغو دسيسو په برخه کې چې ده رول پکښې درلودلی دی مور ته ډېر ارزښتمن اطلاعات راکوي. زه بايد ووايم چې د هند حکومت د هغو افسرانو څخه چې دغه تحقيقات يې کړي دي مننه کوي.

د هند حکومت پېښور ته، د نورو تحقيقاتو لپاره، د کالاسينگه پر لېږل کېدلو باندي هيڅ اعتراض نه لري چې د شمال لوېځې صوبي د مرکزي استخباراتو اداره يې کوي. ځيني داسي ټکي ښايي وي چې پوځي مقامات به غواړي په هغه باره کې له کالاسينگه څخه نور تحقيقات هم وسي مگر دا ترتيب په پېښور کې په ښه توگه نيول کېدلای سي.

پای